

Konfirmation, da maa han erindre at det er noget ganske forskjelligt, der fortaas ved Konfirmation i disse forskjellige Samfund, noget saa forskjelligt, at det næsten maa anses for tilfældigt, at det har faaet det samme Navn. Det ærede Medlem mente imidlertid, at, naar det Hele skulde gaa med Konfirmationshandlingen paa sædvanlig Vis, vilde der ikke være vundet Noget derved. Men dertil skal jeg bemærke, at, hvis vi fik den Bestemmelse indført, som Lovforslaget gaar ud paa, saa at Børnene kunde blive konfirmerede enkeltvis hver Søndag i Kirken, vilde det efter min Overbevisning efterhanden blive nødvendigt at foretage Forandringer i det mindre Væsentlige ved Konfirmationsformerne, og det vilde komme ganske af sig selv. Men jeg tror ikke, at man i dette Dørlit, eller at man overhovedet, før dette var flet, kunde vedtage, hvilke disse Forandringer skulde være, og navnlig tror jeg ikke, at man her i Rigsdagen kunde give sig til at lave Ritualer og Bestemmelser om, hvorledes Konfirmationshandlingens Form i det Enkelte skulde være. Det Samme gælder iøvrigt, skal jeg i Parenthes bemærke, om Bielsesritualet, som der igaar blev talt om. Og saa det maatte naturlig ændres, naar man først havde borgerlig Bielse indført; meget af det kunde slet ikke bruges under den Forudsætning. Det ærede Medlem fra Sønderj (Sjælland) mente endvidere, at man maatte se at faae Overhøringen båret. Men der er det ved Overhøringen, som vi Alle vide, at den kan tages paa forskjellig Maade. Nogle Præster gjøre det meget vidtløftigt, men Andre tage det saaledes, at der saa godt som ikke er Tale om Overhøring. Det er i det Hele taget Noget, der under de nuværende Tilstande beror paa Præsten, og fik han hver eller hveranden Søndag Børn enkeltvis til Konfirmation, vilde Overhøringerne blive meget korte i de fleste Tilfælde, og Vægten vilde blive lagt paa andre Punkter. At faae Overhøringen lagt hen til en særskilt Dag, tror jeg ikke vilde være heldigt. Man har været inde paa det tidligere, men jeg tror, at det vilde føre til, at man fik vel meget Examensvæsen ud deraf. Der kan være Examinere nok, men fik man en Dag for sig selv til Overhøringen, vilde den let blive en fuldstændig Examen. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Langeland) maa understybe, at jeg ikke kan komme ind paa hele hans vidtspændende Foredrag, som iøvrigt var saa fornuftigt at høre paa, men jeg vil dog gjøre nogle Bemærkninger til det, fordi det ellers kan give Befolkningen et falsk Billede af, hvad Forslaget gaar ud paa. Det ærede Medlem mente, at det var rent galt, hvis man vilde forandre Grændsen fra 14 til 12 Aar; han vilde hellere sætte den op til 22 Aar. Og det er meget rigtigt, at det vilde være rent galt, men Forslaget gaar jo heller ikke ud derpaa. Forslaget gaar ud paa

helt at stryge Bestemmelsen om Alderen, saa vi slet ikke give os af med at fastsætte den. Jeg har rigtignok stor Respekt for det ærede Medlem, men jeg tror dog ikke, at hans Forslag om 22 Aars Alderen vil finde Godkendelse fra ret mange Sider, og saaledes vil det gaa med en hvilken som helst Aldersgrændse, man vil søge at stille op. Den vil være vilkaarlig og urimelig og vil ikke kunne føres igennem. Det eneste Rigtige er, at Staten ikke giver sig af med at fastsætte nogen Grændse, men overlader det til Forældrene og Præsten. Dertil siger det ærede Medlem, at saa kan et Barn paa 8 Dage, eller en Time efter, at det er født, blive konfirmeret og komme til Alters. Ja, men for det Første vil et saadant Barn have noget ondt ved selv at besjætte sin Daabspagt med tydelige Ord, saa at det alene af den Grund ikke laaber sig gjøre, og desuden kan man godt gaa ud fra, at Præsterne ikke ville være saa vanvittige at gjøre noget Saadant. Jeg tror, at man meget godt kan overlade dette til Præsterne. Thi ved Ordets Forlyndelse overlader man dem jo saa Meget, at man ogsaa meget godt kan betro dem i Forening med Forældrene at afgjøre, om de vilde antage et Barn til Konfirmation eller ikke. Saa mente det ærede Medlem, at hele den Bevægelse, der har viist sig i denne Sag, var fremkaldt ved, at et enkelt Barn i Sjælland eller paa Fyen havde følt Trang til at komme til Alters. Men jeg veed ikke, hvorfra det ærede Medlem har det, eller rettere, jeg veed det nok, men jeg vil ikke sige det, for ikke at krænke det ærede Medlem. Det ærede Medlem var selv her i Rigsdagen for et Par Aar siden og deltog i Forhandlingen om et Andragende til Rigsdagen fra endel Mænd i Sjælland om den samme Sag. Der var en stor Kreds, der dengang henvendte sig til Rigsdagen, og vi fik ved samme Leilighed at vide, at der var flere Kredse i Landet, hvor det samme Spørgsmaal var blevet drøftet, og det længe før der var Tale om den lille Pige i Sjælland eller Fyen, der nu bliver nævnt i den bekjendte Bog. Det ærede Medlem spurgte mig endelig, hvorvidt Børnene skulde konfirmeres uden formelig Forberedelse. Men det undrer mig, at han ikke kan se af Forslaget, at der ikke skal kræves Forberedelse af den Art som nu, men at det — det slaar jo med rene Ord i Forslaget — er overladt til Præsten at afgjøre, om han efter sit Kjendskab til Vedkommende tør anse ham eller hende for moden. Der kunde iøvrigt være meget endnu at bemærke til det ærede Medlems Foredrag, men Kloften er jo allerede mange, og jeg antager heller ikke, at de øvrige af hans Bemærkninger kunne gjøre nogen synderlig Virkning eller synderlig Stude.